

PURPLE TREE

Per Oriol Stardust

Somnis psicodèlics

Agafem la psicodèlia anglesa més passada de voltes dels anys 60 i posem-la al dia. Després afegim-hi l'art de crear discos conceptuals, tan estès entre les bandes progressives, també britàniques, dels anys 70. I finalment, traslladem-ho als Estats Units. Segurament, el resultat que obtindrem serà molt similar a la proposta de **Purple Tree**, un dels secrets més ben guardats de l'actual escena psicodèlica nord-americana. Es tracta d'un projecte iniciat per **David Perry** (veu i guitarra), nascut a Chicago, però establert recentment a Nova York, on se situa actualment el centre d'operacions de l'Arbre Púrpura. És també a la Big Apple on s'ha acabat de configurar la formació definitiva de la banda, que complementen **Patrick Conway** (baix), **Rodney Rollo** (guitarra) i **Dave Wright** (bateria). Abans, però, l'antiga formació de **Purple Tree** va presentar un prometedor debut discogràfic, *Plasticine Man* (2001). Ara, **Perry** i els seus en preparen la continuació, que durà per títol *The Final Prophecy* i que estarà disponible ben aviat. Així ens ho va confirmar ell mateix durant una conversa que vam tenir sota els gratacels de Manhattan.

“Volia crear un so que captés l'essència dels anys 60 però, ahora, modern”

Ens pots definir Purple Tree?

Purple Tree és una banda psicodèlica que vaig començar a formar fa quatre anys. Vam fer un disc conceptual anomenat *Plasticine Man*, que explicava la història d'una persona d'una altra dimensió amb problemes, que se suïcidava i es quedava atrapada al nostre món, a la nostra realitat. Quan somies pots arribar a aquella dimensió. Però al no somiar, ell s'hi queda atrapat. L'àlbum explicava la seva història. Primer hi havia una introducció, després s'explicava el suïcidi i finalment hi havia un *flashback* que ens mostrava tota la seva vida, de principi a fi. I s'acabava amb un bonic interludi, “Keep on Shining”, que suposava el seu missatge des del més enllà. Deia que tot sortiria bé i que tots ens sentim sols de vegades.

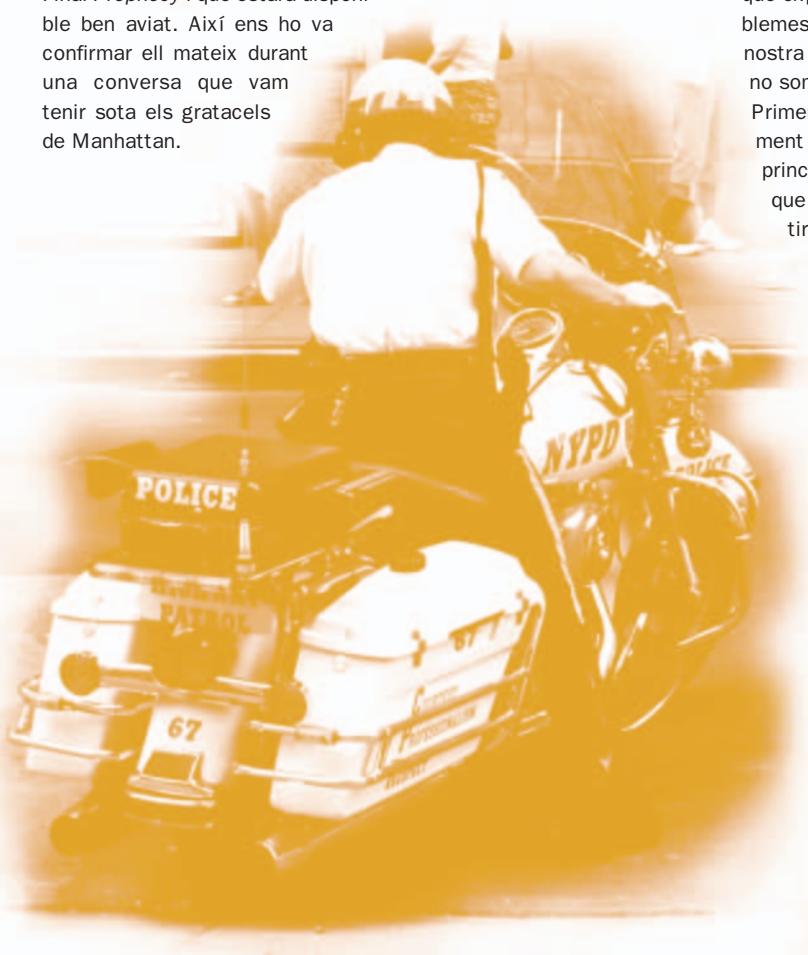
“Sóc un gran fan de Bob Dylan, cosa que es nota en algunes de les meves lletres”

La banda va començar a Chicago, però després tu et vas traslladar a Nova York. Per què?

Perquè a Nova York hi ha més oportunitats. Hi ha una escena musical més eclèctica. Hi ha de tot. A Chicago, en canvi, tot es movia al voltant del grunge i del thrash metal. No hi havia molt d'espai per a la psicodèlia. Aquí hi ha molts clubs *underground* i hi encaixem molt bé.

La psicodèlia és un gènere musical molt associat amb els anys 60. Com se't va acudir formar un grup d'aquest tipus?

Perquè les meves arrels vénen bàsicament de **Pink Floyd**, especialment de l'època de **Syd Barrett**. M'agrada molt l'era psicodèlica dels anys 60, crec que va ser molt interessant. Volia crear un so que captés l'essència dels anys 60 però, ahora, modern, i vaig crear el *psychedelic modern space rock*.

“Fer un disc conceptual suposa un repte més gran com a compositor”

La influència de Pink Floyd és evident en la teva música. Però hi ha més bandes que t'hagin influït?

M'agraden els **Beatles** i l'obra solista de **John Lennon**. També sóc un gran fan de **Bob Dylan**, cosa que es nota en algunes de les meves lletres. I m'agraden moltes altres coses. M'agrada **David Bowie**, per exemple.

Una cosa que em va sobtar de Purple Tree és que sou americans, però teniu un so molt britànic.

Això m'ho diuen moltes vegades. M'han influït moltes bandes britàniques. No és que ho fem a posta. A mi m'agraden les lletres molt bones, els sons melòdics, i crec que allà les bandes eren més experimentals. Actualment, en la indústria americana se sol buscar un model per fer cançons, obtenir *hits* i, quan el tema passa de moda, eliminar-lo.

Quan parlàvem del vostre primer disc, m'has dit que explica una història. T'has plantejat la possibilitat d'escriure cançons independents entre si, o només vols treballar en àlbums conceptuals?

Prefereixo centrar-me en els discos conceptuals. Crec que és un repte més gran com a compositor i et dona una satisfacció més gran un cop has acabat, perquè en un disc conceptual hi ha diverses cançons que poden ser *singles* independents, però si les ajuntes pots desxifrar el missatge que hi ha entre línies.

En quins àlbums conceptuals pensaves quan vas escriure el disc?

Tenia molt present *Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band*, dels **Beatles**, i també *I Robot*, d'**Alan Parsons Project**. Aquest últim tractava bàsicament sobre robots que dominaven el món.

I què et sembla *The Wall*, de Pink Floyd?

Realment m'encanta *The Wall*. D'alguna manera, tota la música de *Pink Floyd* sembla estar emmarcada en algun concepte. Tot i això, a mi m'interessa més *Dark Side of the Moon*, com a disc conceptual. Tracta d'una vida humana, des del principi de tot fins a la seva fi. M'agrada molt aquesta idea. En canvi, crec que *The Wall* era més aviat un disc en solitari de **Roger Waters**, que un de **Pink Floyd**. Ho dic des del punt de vista d'un fan.

Tornant a Purple Tree, ara treballes amb una formació completament diferent de l'original. Què va passar?

Jo tenia la meua pròpia banda, la **David Perry Band**. Però no volia que el meu nom fos també el del grup. Volia tocar en una banda on la resta de membres poguessin implicar-se més. En el projecte de **Purple Tree**, els membres poden entrar i sortir. Si algú no vol tocar més la guitarra amb nosaltres, podem trobar algú altre que ho faci. Com que jo escric la major part de la música, és molt fàcil anar canviant de músics. Quan vaig

venir a Nova York, vaig oferir als altres la possibilitat de venir-hi, però no van poder, i vaig haver de buscar nous músics aquí.

Llavors, com funciona la banda? És una democràcia o tu n'ets el líder absolut?

Jo sóc el líder de la banda, però sempre accepto les idees dels altres. Si algú vol afegir alguna cosa i m'agrada, no hi ha cap problema per incorporar-la. Però bàsicament exposo idees a la resta del grup, els dic què és el que tinc en ment. Per exemple, escric la part del baix, però deixo que el baixista elabori alguna cosa a partir d'allò.

Ara treballes en un nou àlbum, *The Final Prophecy*. Què ens en pots avançar?

No vull parlar-ne gaire fins que estigui acabat, però tractarà de temes relacionats amb la política i amb la manera com podem ser més pacífics i no destruir-nos a nosaltres mateixos. Podria sortir a l'octubre.

Què vols dir amb això de destruir-nos a nosaltres mateixos?

Ara mateix hi ha una guerra amb la qual no estic d'acord. Hi ha molta gent lluitant per una causa amb la qual potser tampoc estan d'acord. Estimo el meu país, però a la vegada crec que hauríem de parlar una mica més dels nostres problemes i no solucionar-ho tot amb guerres. ■

www.purpletreemusic.com

“El pròxim disc tractarà de temes relacionats amb la política i amb la manera com podem ser més pacífics i no destruir-nos a nosaltres mateixos”